

Med lovforslaget indsættes en bestemmelse i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, der giver ministeren for videnskab, teknologi og udvikling en bemyndigelse til at fastsætte regler om brugerrettigheder ved udbud af teleterminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationstjenester, herunder nærmere regler om bindingsperioder knyttet til en SIM-lås eller lignende. Reglerne vil gælde for både den almindelige detailhandel og teleselskaber (udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester).

Selve bindingsperiodens længde vil blive fastsat i en bekendtgørelse udstedt af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling på baggrund af en afvejning af hensynene til såvel forbrugerne som teleudbydernes interesse i at sikre et kundeforhold i en periode af en vis længde. Det er hensigten ved fastsættelse af bekendtgørelsesregler at begrænse kravet til at angå forbrugeraftaler, jf. købelovens § 4a.

Forslaget indeholder regler, der vil gælde bredt for alle udbydere af teleterminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationstjenester, herunder udbydere af elektroniske kommunikationsnet- og tjenester samt andre, der forhandler teleterminaludstyr.

Hensigten med forslaget er primært at regulere anvendelsen af SIM-lås ved udbud af mobiltelefoner. Men også andre faciliteter, der udgør en binding mellem teleterminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationstjenester og teleudbydere vil kunne reguleres efter bemyndigelsesbestemmelsen.

Tilsynet med overholdelse af den nye bestemmelse vil, ligesom tilsynet med bindingsperioder knyttet til abonnementer, blive placeret i IT- og Telestyrelsen med mulighed for at indbringe styrelsens afgørelser for Teleklagenævnet.

Lovforslaget sikrer, at sager om anvendelsen af SIM-lås mv. ved udbud af teleterminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationstjenester skal behandles efter telelovgivningen. Reglerne i konkurrenceoven vil dog stadig i princippet finde anvendelse. Konkurrencestyrelsen har imidlertid ved behandlingen af en konkret sag i efteråret 2004, som omtalt ovenfor under pkt. A, oplyst, at styrelsen ikke vil gribe ind over for aftaler om SIM-lås m.v., som indeholder en bindingsperiode på mindre end 12 måneder. Herudover vil Konkurrencestyrelsen heller ikke i praksis gribe ind over for aftaler om SIM-lås m.v., som indeholder en bindingsperiode under det loft, der fastsættes i medfør af bemyndigelsen i dette lovforslag.

I praksis vil alle spørgsmål om bindingsperioder og SIM-låse etc. således skulle behandles af IT- og Tele-

styrelsen. Herved skabes der klarhed omkring kravene på mobilområdet for branchen og sikkerhed for varetagelsen af forbrugernes interesser.

Det bemærkes, at dette lovforslag ikke ændrer ved den bemyndigelse, der er i § 10, stk. 1, jf. stk. 2, nr. 1. Med hjemmel i lovens § 10 er der i dag fastsat regler om maksimale bindingsperioder, herunder at en teleudbyder ikke må anvende vilkår, som indirekte binder forbrugere mere end seks måneder. Efter IT- og Telestyrelsens praksis vil der f.eks. kunne være tale om en indirekte binding af en forbruger, hvis det er en forudsætning for køb m.v. af en billig mobiltelefon eller andet teleterminaludstyr, at der operettes en abonnementsaftale, og at telefonen er bundet til det pågældende teleselskab (SIM-låst eller lignende) i en længere periode. Dette lovforslag ændrer ikke på den eksisterende hjemmel i § 10, men giver videnskabsministeren mulighed for bl.a. at fastsætte regler om bindingsperioder, som direkte vedrører køb m.v. af teleterminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationstjenester, uden at der nødvendigvis er tilknyttet en abonnementsaftale. Lovforslaget supplerer således § 10, som udgør hjemlen for de regler, hvorefter IT- og Telestyrelsen hidtil har truffet afgørelse i sager om bindingsperioder.

2. Småforbrugerabonnement

Med lovforslaget ophæves den gældende regulering af småforbrugerabonnementet. Det sker ved en ophævelse af bemyndigelsen i lovens § 18 til at fastsætte regler om et særskilt småforbrugerabonnement. Som konsekvens af lovforslaget vil reglerne om småforbrugerabonnement i bekendtgørelse om forsyningspligtudbydere blive ophævet, herunder reglerne om at forsyningspligtudbyderen kan afskære kunder, der har et småforbrugerabonnement, fra at ringe via andre selskaber (frit operatørvalg).

Lovforslaget forhindrer ikke, at forsyningspligtudbyderen fortsat kan udbyde et særligt abonnement rettet mod brugere med et lavt telefonforbrug. Efter lovforslaget må forsyningspligtudbyderen dog ikke fremover afskære brugere fra adgangen til frit operatørvalg, i det omfang forsyningspligtudbyderen er underlagt et krav herom efter reglerne om stærk markedspostition i lovens § 35 eller efter overgangsreglerne i § 7, stk. 4, i lov nr. 450 af 10. juni 2003. Forslaget kan dermed have den konsekvens, at forsyningspligtudbyderen vælger at ophøre med at udbyde et småforbrugerabonnement. De berørte abonnenter vil i så fald skulle vælge et nyt abonnement hos forsyningspligtudbyderen eller hos et andet selskab.